

"HOA NGHIÊM" TRONG NIỀM NHỚ

Diệu Ngọc

Thời gian qua mau quá... mới đó mà chùa Hoa Nghiêm đã thành lập được 20 năm rồi... Nhớ ngày nào... Chùa còn là một ngôi nhà gỗ 3 phòng lụp xụp vì đã quá xưa cũ, gian phòng khách chật hẹp được lấy làm nơi thờ phụng, ở cuối phòng, đối diện với tôn tượng Đức Thế Tôn là bàn thờ hương linh các Phật tử và thân nhân đã quá vắng, tuy đơn sơ gọn gàng nhưng không kém phần trang nghiêm...

Khi tới ngày an vị Phật tại chùa chúng tôi vui mừng đến rơi lệ.... Vì vào khoảng thời gian đó ở vùng Springvale này chưa có chùa của người Việt, những ngày lễ lớn như Phật Đản, Vu Lan hay Tết muốn đi chùa phải đi thật xa về phía Tây của Melbourne để đến chùa Quang Minh ! (Khi đó hãy còn là một ngôi chùa nhỏ với tên: "Chùa Quan Âm".)

Cho nên phải nói là việc tạo lập chùa Hoa Nghiêm đã đáp ứng đúng nguyện vọng của giới Phật tử ở vùng Đông Nam Melbourne, nói chung... Riêng chúng tôi thì.... hình như có một cơ duyên nhiệm màu nào đó đã đưa đẩy làm cho chúng tôi khẩn khít với ngôi chùa mang tên "Hoa Nghiêm" từ đó... Mà cơ duyên đó chúng tôi nghĩ không phải vì chúng tôi có cơ hội học mấy khóa Anh ngữ chung lớp với Thầy trụ trì khi đó là Thầy Thích Nhật Tôn (T.N.T.) sau này là Thầy Thích Phước Ân và Sư Cô Như Tài (trong thời gian đầu Sư Cô còn trụ tại chùa Hoa Nghiêm cho đến khi Sư Cô lập nên ngôi chùa ni nhỏ ở vùng Noble Park), cơ duyên đó cũng không phải do vì chúng tôi có dịp mỗi ngày đón Thầy và Sư Cô sau khi tan học và đưa về chùa rồi vào chánh điện đốt nhang lạy Phật trước khi về nhà.... mà thật sự thì chúng tôi cảm thấy không khí sinh hoạt ở chùa có một chút gì đó vừa cởi mở, vừa thân thiện, vừa đậm tình thân thiết giữa Thầy và các Phật tử cũng như sự thân tình giữa các Phật tử với nhau. Mỗi thân tình đó đã được giữ gìn và duy trì mãi cho đến ngày nay... cho dù

Thầy Thích Thiện Tâm (T.T.T.) được đề cử về thay Thầy T.N.T. làm trụ trì chùa Hoa Nghiêm từ cuối năm 1990, tức là hơn hai năm sau ngày tạo lập vì lý do Thầy T.N.T. đi du học... Buổi lễ bàn giao diễn ra tại chánh điện, trước tôn tượng của Đức Thế Tôn thật đơn sơ và thật cảm động dưới sự chứng minh của Hòa Thượng Hội Chủ. Về phía Phật tử hiện diện gồm các anh trong ban trị sự không quá 10 người kể cả chúng tôi được hân hạnh có mặt ngày hôm đó. Trong buổi lễ bàn giao có một chi tiết hơi vui vui đó là, sau khi nghe kẻ đi người ở nói lên cảm xúc của mình, Phật tử chúng tôi không hẹn mà ngầm đồng thuận với nhau coi mái chùa Hoa Nghiêm là một nơi thân thiết để chúng tôi gặp nhau hàn huyên trước và sau thời kinh chiều mỗi ngày...

Nhớ lại khi xưa, có một lần vì nghĩ rằng.... Từ sau ngày 30 tháng Tư 1975 gia đình chúng tôi đã trải qua bao nhiêu sóng gió, chồng đi tù, tôi một mình bươn chải nuôi hai con, không thân nhân, không bạn bè... Tôi quên làm sao được những lần một mình đứng khóc âm thầm dưới chân tượng đức Mẹ Maria lộ thiên trước một ngôi nhà thờ ở Chợ lớn. Đứng dưới chân tượng đức Mẹ Maria mà tôi lại cầu nguyện Đức Quán Thế Âm Bồ Tát !! Vì thật sự tôi có biết gì về đạo Chúa đâu!!! Nhưng rồi cuối cùng chúng tôi vẫn vượt qua được những khó khăn chất chồng, tám năm sau, nhà tôi được ra tù và chúng tôi bỗng bé nhau vượt biên đến đây....

Bây giờ đây vì muốn chia sẻ niềm hạnh phúc đó cùng các bạn cho nên chúng tôi ngỡ ý muốn mời các bạn đạo một bữa cơm chay ở đâu đó để kỷ niệm 30 năm ngày chúng tôi thành hôn.... Nghe tôi tỏ ý như vậy thì chị Sáu Diệu Đạo, tuy là mới quen nhau ở chùa không lâu nhưng đã hiểu nhau và chúng tôi coi nhau như trong gia đình, chị ấy nói:

- Anh chị khoan hãy mời, để cho tui tính....

Tôi không rõ chị tính ra sao nhưng cũng vui vẻ chấp nhận.... Ngay sau đó chị đi gặp Thầy và trở lại cười vui:

- Anh chị khỏi lo, tôi đã gặp Thầy và Thầy đã cho phép mình làm một bữa ăn đãi bạn bè ở đây và tôi đã thay chị mời Thầy, còn vấn đề nấu nướng để tui lo...

Chúng tôi thật sự cảm động trước sự sốt sắng

và mối thâm tình của chị. Chúng tôi càng cảm động hơn nữa khi thấy chị Diệu Thiện đem tới một cái bánh to, bên trên có một hàng chữ.... "kỷ niệm 30 năm ngày cưới...." Như vậy thì bảo sao chúng tôi không trân trọng và quyết gìn giữ tình thân thiết giữa các bạn đạo ở đây?

Đám cưới được tổ chức tại chùa, ảnh chụp trong chánh điện sau khi làm lễ

Rồi mấy năm sau, khi chúng tôi nói ra ý định muốn tổ chức lễ cưới cho con gái tại chùa, tuy có ý định là vậy nhưng chúng tôi thật bối rối vì không biết bắt đầu từ đâu nên chưa dám thưa với Thầy... Vì trước nay đâu có ai làm như

Hai Thầy chủ lễ đang giảng một bài pháp ngắn

vậy...? Nhưng một lần nữa, nhờ sự khuyến khích của các bạn đạo như là nhóm của chị Diệu Đạo... Lúc bấy giờ tuy chị Diệu Đạo đã qua đời nhưng tinh thần Diệu Đạo và gương hăng say làm việc công đức của chị là chất keo kết chắc những người đã từng phụ chị ngày trước tiếp tục hỗ trợ chùa trong việc bếp núc mỗi khi có dịp lễ lớn. Nhờ vậy mà tiệc cưới của con gái chúng tôi, tuy là lần đầu tiên một tiệc cưới được tổ chức tại chùa lại thành công hết sức tốt đẹp, có thể nói là ngoài dự định... Chúng tôi thật sự cảm kích và nhớ ơn Thầy, khi đó chùa chưa có ngôi chánh điện rộng rãi như bây giờ nhưng Thầy đã giúp đỡ bằng cách cho dựng một cái

lều thạt to đủ chỗ đặt bàn đãi cơm chay cho mấy

Hai Thầy chủ lễ chụp hình lưu niệm với cô dâu và chú rể.

trăm người, đặc biệt đoàn lân năm con lớn nhỏ đã làm cho ngày vui càng thêm rôm rã...

Đoàn lân đang múa chào cô dâu và chú rể

Hôm nay chúng tôi ghi lại những sự kiện này không ngoài mục đích ca ngợi sự đoàn kết gắn bó giữa các Phật tử vì một nghiệp duyên nào đó đã cùng nhau quy tụ về dưới mái chùa Hoa Nghiêm và đứng sau lưng Thầy Trụ trì để hết lòng hỗ trợ Thầy trong mọi công tác Phật sự. Ngưỡng nguyện chư Phật gia hộ cho chúng con đạt thành ý nguyện giữ vững được mãi tình đoàn kết gắn bó trong niềm tin nơi Phật Đạo để hộ pháp và độ đời..... NAM MÔ BỔN SƯ THÍCH CA MÂU NI PHẬT...

Diệu Ngọc

(Melbourne cuối Đông 2007)